

HET BANKET, I SOLISTI & VLAAMS RADIOKOOR / JAN DECLEIR & ROY AERNOUTS EGMONT

Zaterdag 4 mei om 20u in de Schouwburg - Duur: 90 min. zonder pauze
Inleiding om 19u15 door Brechtje Louwaard

Over Egmont

In 1568 werd Graaf van Egmont onthoofd op de Grote Markt van Brussel. De grondvesten van de Lage Landen daverden onder het koppenrollende en repressieve bewind van Filips II. De terechtstelling van de populaire Egmont maakte grote onvrede los bij de bevolking en luidde de bloedige Tachtigjarige Oorlog in. Twee eeuwen later eerden Goethe en Beethoven de opstandige graaf.

In het historische muziektheater Egmont onderzoeken Het Banket, I SOLISTI en Vlaams Radiokoor hoe Egmont uitgroeide tot een symbool van redelijkheid en tolerantie en wat zijn voorbeeld ons nog te zeggen heeft.

Tekst en muziek vertellen in deze nieuwe 'Egmont' een boeiend en onpartijdig relaas van de historische feiten, knipogend naar het werk van Goethe en Beethoven en vanuit een hedendaags bewustzijn. Met felle spots op de geschiedenis werpt 'Egmont' immers ook een kritisch licht op onze eigen tijd – net zoals Beethoven en Goethe dat meer dan 200 jaar geleden deden vanuit de woelige tijd waarin zij leefden.

Het Banket

Het Banket werd in 2009 opgericht door Brechtje Louwaard en Tristan Versteven. Dit Mechelse theatergezelschap brengt talige, verbeeldingsrijke voorstellingen.

I SOLISTI

I SOLISTI is een ensemble en muziekproductiehuis met internationale erkenning bestaande uit een vaste kern van een twintigtal topmusici.

Vlaams Radiokoor

Het Vlaams Radiokoor werd in 1937 opgericht. Van bij het begin is het Vlaams Radiokoor een flexibel ensemble dat ingezet wordt in een breed repertoire van a capella tot grote koorbezettingen, van oude tot hedendaagse muziek en van ernstige muziek tot operettes.

Uit een interview met Tristan Versteven (tekst en regie) en Alain Craens (muziek)

Tristan: Er zijn zoveel momenten in onze eigen geschiedenis waarover ik verbaasd ben dat we er zo weinig over weten. Als je mensen vraagt naar Egmont of Graaf van Horne, gaat er hier en daar wel een belletje rinkelen, maar er zijn er maar weinigen die écht weten waar deze mensen voor stonden. Het is zo'n spannend verhaal, maar we weten het niet meer. Op zich is het niet alleen het historische dat heel belangrijk is, het gaat er ook om dat zij voor een groot deel bepaald hebben wat we nu zijn, dat er een België en Nederland is. De zaden voor wat later de Belgische revolutie werd, zaten er al van in het midden van de zestiende eeuw. Daar werd al besloten om niet meer als een verenigd Lage Landen verder te gaan, maar werden de Zuidelijke Nederlanden Spaans-katholiek en de Noordelijke Nederlanden protestants. Graaf van Horne, Willem van Oranje en Egmont hadden een bijzonder modern maatschappijbeeld, ze waren hun tijd ver vooruit met hun samenleving waarin protestanten en katholieken naast elkaar moesten kunnen leven, waar godsdienstvrijheid en vrijheid van meningsuiting gold. Zij waren al bezig met de scheiding van kerk en staat. Hun ideeën zijn ook vandaag nog brandend actueel, zij deden uitspraken die ook vandaag nog zouden kunnen vallen.

Tristan: Inhoudelijk hebben we met dit verhaal eigenlijk een soort 'driestap'. Er is uiteraard het verhaal van Egmont zelf, dat zich afspeelt in de zestiende eeuw. In de negentiende eeuw maakten Beethoven en Goethe er een stuk over, vanuit hun eigen achtergrond. Brechtje en ik vertellen dit verhaal vandaag vanuit ons standpunt, met beide vorige stappen in het achterhoofd. Ons verhaal speelt zich af in de cel van Egmont, vlak voor zijn terechtstelling, waarbij hij terugdenkt aan drie sleutelontmoetingen: met Margaretha van Parma, met Willem van Oranje en met Alva.

Alain: Brechtje en Tristan hadden in hun tekst plaatsen gemarkeerd waar muziek zou komen en ze hadden in vele gevallen ook al suggesties gedaan voor welke muziek uit het oeuvre van Beethoven in aanmerking kwam. Hoewel ik de vrijheid had om nog andere suggesties te doen, heb ik die keuzes gerespecteerd; het zat ook naar mijn aanvoelen goed. Daarnaast was er nog de vraag naar een nieuwe compositie. Daar gaven Brechtje en Tristan mee waar die in de voorstelling zou passen en welke sfeer en gevoel ze zou moeten oproepen. De basis om dan van te vertrekken is de gekozen bezetting. Het is geen symfonisch orkest, maar een kleiner ensemble van blazers en slagwerk, aangevuld met koor, wat voor mij een dankbare bezetting is.

Uit een interview met Brechtje Louwaard (tekst en regie) en Jan Declair (spel)

Brechtje: Voor alles wat ik geschreven heb, wist ik al wie het ging spelen. Dus dan hoor ik ook de stem van wie het gaat spelen in mijn hoofd. Ik schrijf het ook zoals ik het zelf leuk zou vinden om te zeggen. Deels hoor ik de mensen die het gaan spelen, maar deels ben ik het zelf ook en heb ik al wendingen in mijn hoofd van hoe ik het zou spelen. Maar als degene die het moet spelen daar vragen over stelt, wil ik daar niet te sturend in zijn. Ik wil geen deuren dichtdoen, die nieuwe vergezichten bieden die ik nog niet gezien heb.

Jan: Egmont is niet één ding. Hij was een held voor zijn tijd, maar die ridders en edelmannen waren soms ook als kleine kinderen die zeer dure feestjes gaven terwijl de schatkist leeg was. Ze hadden macht, dus ze hadden ook twijfels. Ik denk wel dat hij van de mensen hield. Het is een man met veel twijfels, amoureuze toestanden en een schatkist. Er zijn veel aspecten in zijn leven waar je iets van jezelf in kwijt kan, of van onze tijd. Bravoure, eenzaamheid, dienstbaarheid uit overtuiging, maar ook uit ijdelheid; dat zit er allemaal in

Jan: In de school van Teirlinck heb je als acteur alle touwtjes in handen. Je bent volledig vrij. Bij muziektheater is dat niet altijd zo. Bepaalde dingen liggen echt vast. Maar ook muzikanten zijn niet enkel uitvoerders, vermoed ik. Als er een muzikant vervangen wordt, klinkt het toch anders. Er gebeurt iets op het moment, iets dat uniek is. Maar het is een heel andere manier van werken. Er is veel vastgelegd over hoe je het moet spelen. Er is een bepaald moment waarop je samen moet beginnen en eindigen. Dat staat allemaal niet vast bij theater. Daardoor moet je zelf ook anders werken, want de muzikanten zijn de grootse groep en je moet mee.

Bron: I SOLISTI Reflections 2022#2

Credits

Concept: Het Banket i.s.m. Francis Pollet | Muziek: Ludwig van Beethoven en Alain Craens | Live muziek: I SOLISTI en Vlaams Radiokoor | Muzikale leiding: Francis Pollet | Spel: Jan Declair en Roy Aernouts | Tekst en regie: Tristan Versteven en Brechtje Louwaard | Scenebeeld: Tom Liekens | Techniek: Victor Hidalgo en Tristan Versteven

Binnenkort

JOS VAN IMMERSEEL EN AYAKO ITO SCHUBERT / BRAHMS

Zondag 9 juni om 11u in de Schouwburg

Jos van Immerseel is stichter van Anima Eterna Brugge, maar is nu ook terug vaker als solist op historische klavierinstrumenten te horen. Ayako Ito is Japanse, studeerde in Europa en groeide uit tot een gepassioneerde uitvoerder op historische instrumenten.

Samen spelen ze op een Weense vleugel vierhandig muziek van Franz Schubert en Johannes Brahms. Schuberts werken voor klavier (vierhandig) zijn absolute meesterwerken. Het 'Rondo' is geniaal melodisch, lyrisch en subtiel, en toch vol eigenzinnigheid. 'De Fantasie' behoort tot de belangrijkste werken die Schubert schreef.

Brahms was een groot Schubert-bewonderaar en inspireerde zich op Schubert bij het schrijven van zijn 'Walzer'. De wals was in Wenen in die tijd bijzonder populair geworden, maar bij Brahms wordt elke wals een bijzonder kleinood. Het recital besluiten ze met de 'Ungarische Tänze' van Brahms, in bewerking voor orkest wellicht zijn meest gekende werk, maar origineel geschreven voor klavier vierhandig.